

er aabnet derfor og vil vedblive at være det, saalænge som de staae i Rapport til en saadan Anstalt, og jeg troer derfor ikke, man skal kaste den bort. Vilde vi gjøre det uden at volde Skade, da maae vi vente, til der kommer noget Bedre, eller indtil der kommer en Mand, som viser os, ikke gennem Theori, men gennem Praxis, at saaledes kan det skee og saaledes kan det gaae.

J. M. Hansen: Naar den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, bemærkede, at man tidligere kjendte Forhøielse af Lønninger, der forholdsviis vare høiere end de her foreslaaede, og henviste til en bestemt Lov i saa Henseende, saa skal jeg gjøre ham opmærksom paa, at han feiler deri, idet denne Lov netop har en Bestemmelse, som siger, at „forsaauidt nogen af disse Embedsmænds Gage ved denne Lov forsøges med mere end 30 pCt., skal Gage-tillæget nedsettes til dette Beløb“, saa at denne Bestemmelse forhindrer, at nogen Forhøielse efter denne Lønningslov kan stige over 30 pCt. af den hidtil havde Gage. De Bemærkninger, jeg gjorde i Begyndelsen af Forhandlingerne, vare ikke rettede paa at standse Loven, men kun rettede paa, at den blev underkastet en nøiere Undersøgelse i forskjellige Retninger og tillige rettede paa at støtte et Forslag, som jeg skal tillade mig at fremsætte, naar Tiden kommer, om at nedsette et Udvalg i den Anledning. Min Mening var altsaa ikke at standse Loven, tværtimod, jeg mener, den bør fremmes, for at vi ogsaa her kunne komme et Skridt videre mod det Maal, jeg anseer ønskeligt, nemlig at vi ikke for Fremtiden skulle blive ved stadig at forhandle Lønningslove.

C. B. Nimestad: Jeg skal blot gjøre den Bemærkning, at det forholder sig rigtigt med Hensyn til de øvrige Bestemmelser i Lønningsloven; men ligesom man tidligere lønede Akademiets Professoreme meget lavt, eftersom man meente, at de ikke behøvede en høiere Løn, fordi de kunde tjene Noget ved Malerier eller

hvad de ellers frembragte, saaledes var det ogsaa Tilfældet med Professoreme i Lægevidensskaben; de vare kun lønede med omtrent 600 Rb., fordi man gik ud fra, at de skulde kunne tjene Noget ved deres Praxis. Man drog dem imidlertid ved Loven ind under den samme Kategori som de andre Professoreme og forsøgede derved deres Gager ganske bethdeligt, saaledes at, hvis jeg ikke huller fejl, den, der hørte til de ældre Professoreme og iforveien kun havde havt 600 Rb. Gage, kunde stige til en Gage af langt over 2000 Rb.

J. M. Hansen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har allerede havt Ordet to Gange; hvis det imidlertid kun ønskes for en kort Bemærkning, antager jeg ikke, at Thinget vil have Noget imod, at det atter gives ham.

J. M. Hansen: Jeg vilde kun give den Dplysning, at § 4 i den omtalte Lov omfatter ogsaa Professoreme i Lægevidensskaben, og den Passus, jeg oplæste, angaaer netop de i § 4 omhandlede Embedsmænd.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattes Lovudkastets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 72 Stemmer.

J. M. Hansen: Jeg skal tillade mig at foreslaae Nedsettelsen af et Udvalg paa 5 Medlemmer, alle valgte her i Salen.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges dette Forslag eenstemmig med 75 Stemmer.

Formanden: Da Kultusministeren ikke kan være længere tilstede, skal jeg hermed slutte Forhandlingerne for idag.